

48. Is het herfst?

9 maart 2013

Vanmorgen ben ik behoorlijk stijfjes opgestaan. Misschien toch een beetje teveel van mijn beentjes verlangd... Het regent al de hele nacht en het ziet er niet naar uit dat daar verandering in komt. Onze fietsen, die buiten hebben gestaan zien er triest uit. Na een heerlijk ontbijt bij Carola, rapen we alle moed bij elkaar en pakken onze fiets. We zijn al nat voordat we er op zitten. Dat belooft wat voor vandaag.

Vol goede moed weer op pad...

Voor mijn fietsmaatje Annelies is het de laatste dag. En met de weersverwachting hoeft ze daar niet rouwig om te zijn. Laurens, die het weekend samen met me zal fietsen is onderweg met Frans, de man van Annelies. We willen natuurlijk zo ver mogelijk gefietst hebben voor we onze mannen weer zien.

We bellen ze om af te spreken in Burgh Haamstede. Maar dat is niet zo eenvoudig als gedacht. Het regent pijpenstelen en het waait ook nog behoorlijk. We besluiten de pauzes vandaag maar over te slaan en fietsen of ons leven er van af hangt. Hoe dichterbij de zee komen, hoe harder het begint te waaien.

Bij het werkeiland Neeltje Jans moeten we ons vasthouden om niet weggeblazen te worden. Het is ijsig koud en door de regen en onze natte kleren zijn we helemaal verkleumd. Koud tot op het bot, maar we moeten door. En dan overkomt ons het ergste wat er kan gebeuren. Zeven kilometer voor Burgh Haamstede raken we elkaar kwijt. Door het slechte zicht, de regen en de wind hebben we ergens een verschillende afslag genomen. Als we elkaar na een half uur koukleumen op de plaats eindelijk telefonisch te pakken krijgen, blijkt dat we beiden een andere richting uit fietsen.

Weliswaar allebei naar de plaats van bestemming, maar samen lukt dat niet meer. We spreken af dat we elkaar ontmoeten in Burgh Haamstede.

Na een half uur de storm trotseren krijgen we elkaar gelukkig weer in het oog.

Werkeiland Neeltje Jans... brrr... koud en guur!

Genoeg voor de ochtend! We willen NU koffie en eten! Het is inmiddels 12 uur geweest en we zijn nog niet van de fiets geweest, behalve voor een foto. Gelukkig komen op dat moment ook Laurens en Frans aanrijden. Bij het sportcentrum in de buurt kunnen we ons warmen en het koffietekort aanvullen. Een lekkere lunch en de warmte doen wonderen. De spullen van Annelies gaan van de fiets en die van Laurens er op. Tijd om afscheid te nemen.

Na nog een heerlijke kop warme chocomelk stappen Laurens en ik op de fiets voor het laatste stukje van de dag. We willen nog doorfietsen tot Ouddorp en daar een overnachtingsplekje zoeken. Het is bijna onmogelijk maar voor de tweede keer vandaag raak ik mijn fietsmaatje kwijt. Deze keer is het Laurens. De communicatie loopt nog niet zo gesmeerd en hij had begrepen dat we een andere route zouden nemen... Het wordt me even te veel. Ik heb het koud, wil snel naar een bed en moet nu op Laurens wachten in de kou.

Gelukkig vinden we elkaar voordat we de Brouwersdam oversteken. Op de dam is het nat en guur. Oh wat verlang ik naar warmte. Een dag vol ontberingen. Maar zoals altijd komt alles goed. We vinden in Ouddorp snel een gezellig pension, stallen onze fiets en snellen naar onze kamer voor die hoognodige warme douche...

Als we elkaar weer gevonden hebben kan ik ondanks de vreselijk kou toch weer lachen!

Maar voor het zo ver is belt radio Reindonk voor mijn verslag van de week. Ik zit in de uitzending. Ze beginnen met het gedicht van Amy en ik krijg het even te kwaad. Ik vertel in het kort wat er allemaal op mijn pad is gekomen deze week. Elke zaterdag dat ik onderweg ben zullen ze een live verslag uitbrengen rond 17.00 uur.

Na het interview kan ik eindelijk in de douche. Zo meteen even een hapje eten in het dorp en dan waarschijnlijk vroeg mijn bedje in. In ieder geval mag ik morgen wat langer slapen. We kunnen pas om 9.00 uur ontbijten en stiekem vind ik dat helemaal niet erg.

Dikke kus voor alle volgers en tot morgen!

